N°. 180. 1839.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Zondag en Maandag den 29 en 30 July.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 28sten Julij.

REVOLUTIE-TAKTIEK.

Niets is in deze eeuw van volmaking meer volmaakt geworden dan de laster. De bekende *Basile*, dat model van lasteraars, is niets meer dan een leerling in vergelijking met de meesters van dezen tijd. Hij bepaalde zich slechts tot de lastering van personen en het berokkenen van het onheil ten hoogste van huisgezinnen; onze staatkundige Basiliussen van dezen tijd gaan verder en breiden hunne taktiek uit over geheele rijken en volken. Niets is hun te heilig, en met de grootste onbeschaamdheid maken zij misbruik van de ligtgeloovigheid der menigte om, door het verspreiden van allerlei logenachtige berigten, de rust in Europa verder te verstoren, en opstanden te scheppen, waar tot heden slechts gehoorzaamheid aan de wetten bestond. Tallooze voorbeelden zijn voor handen, ten bewijze hoezeer de laster door de revolutionaire drijvers gebruikt is geworden ter bereiking hunner heillooze oogmerken, en zeker is het, dat zij, zonder zoodanige middelen, nooit het standpunt zouden hebben bereikt, waarop een groot deel derzelven thans geplaatst is. Wat in België voorviel, kan hier mede ten betooge dienen; en, als een nieuw voorbeeld in deze, is het volgende artikel uit de *Gazette de France* wel der opmerking waardig. Dit dagblad deelt ten aanzien der verspreide geruchten, betreffende eenen volksopstand in het Hertogdom *Nassau*, eenige aanmerkingen mede, welke zoo geheel het karakter van dezen tijd schetsen, dat elke verdere bijvoeging overbodig wordt. Zie hier de woorden der *Gazette*: » Vraag aan al de vier hoeken der wereld, en van alle kanten zult gij, op het gezag der dagbladen af, hooren verzekeren, dat de stad *Wisbaden* het tooneel van den verschrikkelijksten volksopstand geweest is; dat de woning van eenen leereer lid van de kamer der afgevaardigden, door het volk geheel verwoest en geplunderd is geworden; dat er een verwoed gevecht tusschen de militairen en burgers heeft plaats gehad, waarbij zeventien menschen omgekomen zijn, en dat de opgewondenheid der gemoederen in het hertogdom *Nassau* zoo groot is, dat men aldaar weldra eene bloedige revolutie te gemoet ziet. Indien gij op de hoogte van het nieuws van dezen tijd geplaatst zijt, zijn alle deze bijzonderheden u bekend, dan zijt gij van alle dezè gruwelen ten volle verzekerd. Maar begeef u naar *Wisbaden*, bezoek eene der talrijke badplaatsen, welke dat kleine land bevat, en gij zult er vernemen, dat er nooit een gevecht tusschen burgers en soldaten plaats had; dat niet een huis de minste schade leed; veel minder verwoest werd; dat noch soldaat, noch burger eenig letsel, hoe gering ook, ontving, en dat de eenige aanleiding tot de bedoelde geruchten eeniglijk en alleen moeten gezocht worden in een weinig beteekenend voorval, hetwelk nu ongeveer twee maanden geleden, plaats had. Het was op den avond van eenen dag, dat twee straatslijpers gevangen genomen waren, dat, op aansporing van een paar zendelingen der propaganda, eenige arbeiders zich vereenigden tot het vragen der loslating van de beide gevangenen. Te dezer gelegenheid vond de regering goed om eenige kompagnien van de bezetting van *Wisbaden* onder de wapenen te laten komen; doch daartoe bepaalden zich ook de genomen maatregelen, die zonder verder dadelijk gevolg bleven. Ziedaar de voorgewende revolutie en de wijze, waarop zij beteugeld is geworden."

» Is het niet even zoo door geheel Europa geloofd, almede op de herhaalde verzekering der dagbladen, dat in denzelfden kleinen staat, dit jaar het budget op eene onwettige wijze gestemd is geworden; dat het getal leden der hooge kamer op eene willekeurige wijze door den Souverein is uitgebreid ..... Welnu! dat alles is even zoo waar als de bewuste opstand, als het plunderen van huizen en het doodden der ingezetenen van het hertogdom *Nassau*. Waarheid is het, dat de genoemde eerste of hooge kamer onvoltallig was, en de hertog, ten gevolge het regt hem bij de grondwet verleend, de bestaande vacaturen aangevuld heeft, een maatregel, die, ofschoon in de tegenwoordige omstandigheden overeenkomstig met zijne belangen, niet minder in overeenstemming met zijne grondwettige regten is. Wat het budget betreft, dit is op eene wettige wijze door de meerderheid gestemd in de beide vereenigde kamers en dus almede in de wettelijke, welke bij de grondwet van het hertogdom zijn vastgesteld, en zoo als wij alle jaren plaats heeft. Deze bepalingen houden, onder anderen, ook in, dat de gewone wetten, in de beide kamers afzonderlijk, het budget daarentegen door de vereenigde kamers gezamenlijk gestemd worden. Dit jaar hebben eenige weinige dwarsdrijvers (die trouwens in Nassau zoo goed als elders voor handen zijn) onder de afgevaardigden den wil te kennen gegeven om de grondwet in onderscheiden punten te veranderen, doch de hooge kamer en de Souverein des lands hebben zich daartegen verzet. Mismaande hen te dwingen hebben de wettige gedeputeerden zich verwijderd, hunnen post verlaten en daardoor de tweede kamer onvoltallig doen zijn. Van eenen afgeleid het ministerie moeten afzien, aan de gestelde eischen en wettelijke verordeningen, welke aan het oordeel der kamers onderworpen moeten worden. — Dit is echter op het budget niet toepasselijk, door dit niet door de lage kamer afzonderlijk gestemd wordt. Beide de kamers zijn tot bovenbedoelde eischen opgeroepen geworden: de geheele hooge kamer heeft zich bijvoegelijk en de minderheid der tweede kamer heeft zich daarbij gevoegd. Het budget is dit jaar, even als sedert vijftien jaren vlooit plaats had, vooraf gesteld, en heeft een strenge onderzoek, en aanmerkelijke wijzigingen ondergaan; en dank zij eene zeer gunstige oogstuitslag den hertog is de belasting over 1839 eenigszins verminderd geworden. — Na deze bepaling is het budget aangenomen met eene meerderheid, die zelfs dan voldoende zoude geweest zijn, indien al de afgevaardigden, in plaats van hunne posten te verlaten, aldaar gebleven waren. — De *Gazette de France* oppert ten slotte dat de pligt der Courantschrijvers zoude zijn de verderfelijke valsche laster-berigten te logenstraffen. Het zou daartoe, zegt hij, hoogstnoodzakelijk een *Journal-errata* te geven, waarin alle valsche opgaven zouden worden tegengesproken en de waarheid aan het licht gebragt. — Dit ontwerp van de *Gazette* verdient onbetwistbaar toejuiching; doch er ware eene nog uitgebreidere strekking aan te geven door ook de Belgische bladen in dezelfde orde op te nemen, daar er voorzeker geen land ter wereld is, zelfs Frankrijk niet, waar de laster met grootere onbeschaamdheid gepleegd wordt dan in België. De *postscriptums* van *l'Indépendant*, de *Nouvelles particulières* van *l'Emancipation* en de *correspondance particulière* van den *Courrier Belge* zou dan menig nummer van het *Journaal-schola* kunnen aanvullen.

Gisteren hebben er door de troepen der 1ste divisie op de heidevlakte bij Reijen groote krijgsoefeningen met los vuur plaats gehad. Z. K. H. de Prins veldmaarschalk heeft zich op den middag naar het kamp bij Oirschot begeven, waar men vermoedt dat dezelfde krijgsoefeningen door de troepen der 3de divisie, thans aldaar gelegerd, zullen uitgevoerd zijn. — Z. M. de koning wordt steeds tegen morgen te Tilburg gewacht; de aangekondigde wapenschouwing zou maandag ten negen of tien ure plaats hebben.

— Dezen nacht is hier brand ontstaan boven de bomvrij gemaakte ovens der militarie bakkerij; veroorzaakt door de geweldige en aanhoudende hitte in gemelde ovens heerschende, waar dagelijks eenige duizende brooden voor de troepen in het legerkamp en het garnizoen onzer vesting in gebakken worden. Terstond na de ontdekking heeft de militaire autoriteit zich ter plaatse begeven, de nodige bevelen gegeven en gepaste maatregelen doen aanwenden, om het kwaad te stuiten, die dan ook het gewenscht gevolg hebben gehad, zoodat geen het minste gevaar te vreezen is geweest.

— Bij de 17 woensdag in behandeling gebleven zieken te Rotterdam zijn tot donderdag middag bijgekomen 25 zieken, in dien tijd 4 hersteld en 5 overleden. Van donderdag tot vrijdag middag zijn nog 41 zieken aangekomen 12 hersteld en 15 overleden. Es bleven dus 47 in behandeling.

— Uit eenen brief uit Rotterdam nemen wij het volgend voor-

schrift aangaande de eerste behandeling der cholera-lijders over, welke, als met vrucht bij onderscheiden derzelve aangewend, geroemd wordt: Zoodra de teekenen der ziekte zich vertoonen legt men den lijder te bed en dekt het ligchaam met drie a vier dekens alsmede het hoofd met eene deken toe; aan de voeten legt men kruiken, en op den buik blikken flesschen ook soms eene blaas, met warm water gevuld; men geeft den lijder een sterk aftreksel van ⅔ roomsche kamillen en ⅓ kruis-en-munt; zoo dit niet gereed is, dan dadelijk een scherpen pepermunt-water, of een druppel pepermunt-olie, een klompje broodsuiker of een handvol pepermunt; ook neme men wat warme brandewijn in de hand en houde dit den lijder onder de neus.

Eene sterke uitwasseming of zweeting zal terstond van een en ander het gevolg zijn; er moet vooral gezorgd worden, dat het ligchaam niet ontbloot en de lijder uit den slaap gehouden worde tot hij goed uitgezweet heeft, waarna hij in eene zachte sluimering zal vallen; die doorgaans zes of acht uren duurt.

Hoe de eerste zorg, aan den lijder besteed, koste het 't meeste op een, dat het geringste verzuim doodelijk kan worden, en de heftigheid der ziekte, wanneer men dadelijk bij de hand is, onmiddelijk wijkt, de middelen die aangewend moeten worden zijn alle verwarmende, uitzwetende en krampstillende. Het aftreksel kamillen en kruis-en-munt wordt met een kopje ingenomen, waarin men 10 à 12 druppels *spiritus (Hoffmanni)* doet. — Als een afgaand middel tegen de cholera wordt ook het dragen van een stukje kamfer in den mond aangeprezen.

Uit Nijmegen vernemt men, dat, sedert de tijding van het uitbreken der cholera te Rotterdam, door de Pruissische autoriteiten aldaar te Lobith en te Emmerik geene reizigers worden doorgelaten, tenzij voorzien van een certificaat, dat dezelve eene voldoende quarantaine, sedert dag van aankomst en vertrek daaronder niet begrepen, gehouden hebben.

Van de citadel van Antwerpen vernemt men, dat er door den generaal *Chassé* bevel is gegeven, om voor het oogenblik aan geen burgerlijken, welke zich daarop bevinden, verlof tot te staan.

Zijne Majesteit de keizer van Rusland heeft de diamanten gloreinteekenen van de orde van St. Alexander Newsky aan graaf *Orloff* toegezonden, vergezeld van het volgend geschrift:

"De oprechtheid en naauwgezetheid, waarmede gij bij meer dan eene belangrijke gelegenheid onze begeerte zijt nagekomen, heeft u regtmatige aanspraak op onze toegenegenheid doen verkrijgen. De ijver en het inzigt, waarmede gij de bijzondere zending bij de hoven van 's Gravenhage en Londen, waarbij wij u als onzen volk uitverkoren, luisteren, vervuld hebt, heeft u daarop nieuwe regten verworven. Deze zending was van het grootste gewigt, omdat zij ten doel had de oprechtheid onzer staatkunde en onze ernstige bezorgdheid voor het behoud van de algemeene rust aan gansch Europa te openbaren. Gij hebt onze vredelievende bedoelingen met even zoo veel waarheidszin als nadruk verkondigd, en hierdoor hebt gij ons vertrouwen volkomen gerechtvaardigd en onze goedkeuring verdiend. Om u daarvan waardelijk bewijs te geven, verleenen wij u den diamanten versierselen van de orde van St. Alexander Newsky, en het is ons tot een groot genoegen, u bij deze gelegenheid de uitreiking van ons keizerlijk welgevallen te geven."

Brussel, den 27sten Julij.

De berigten omtrent den staat der cholera van gisteren luiden als volgt:

Te Scheerbingen zijn bijgekomen 37 zieken, hersteld 6, overleden 7, blijven in behandeling 130. In het geheel 335 ziekengevallen, 87 hersteld, 118 overleden.

Te 's Gravenhage bijgekomen 5 zieken, hersteld 3, overleden 2, blijven in behandeling 29. In het geheel 77 ziekengevallen, 21 hersteld, 27 overleden. (Na het opmaken van het berigt zijn er heden middag nog 2 lijders overleden).

— Onze gezant uit Londen, de heer *Falck*, bevindt zich sints zijne aankomst alhier, onpasselijk.

— Naar men vernoemt heeft Z. M. gedaan de navolgende benoemingen:

Tot gouverneur-generaal van Nederlandsch Indie, in plaats van Z. Exc. den heer *van den Bosch*, op zijn verzoek eervol uit die betrekking ontslagen, den heer *J. C. Baud*, ridder van de orde van den Nederlandschen Leeuw, directeur voor de zaken der koloniën alhier, welke aldaar vroeger in onderscheidene betrekkingen werkzaam is geweest, en zich voorloopig voor twee jaren derwaarts zal begeven.

Tot Hoogstdezelfs gezant bij het hof van Denemarken, in plaats van den burggraaf *de Quadenk*, die op zijn verzoek eervol is ontslagen, den heer *Bangeman Huygens*, Z. Ms. gezant in Noord-Amerika, die zich thans alhier bevindt.

BELGIE.

Antwerpen, den 27sten Julij.

In zijn nommer van gisteren zeide *l'Emancipation*, dat de door hem gegeven text van het 67ste protocol (*zie ons laatstvorig nommer*) in een punt onjuist was; dezelve zou naar het gehoorgen en volgens eene, *vroeger dan de onderteekening*, gedane mededeeling, opgeschreven zijn; van daar dat in dezelve de stad Aken als plaats van vereeniging voor de wederzijdsche commissarissen was aangewezen in plaats van Antwerpen, zooals bij de definitieve opstelling was bepaald. Derhalve moest men in het 2de opheldrend artikel Antwerpen voor Aken lezen. Ook in de redactie van 1ste artikel was eene kleine verandering.

Hetzelfde blad in zijn nommer van heden, over de gesteldheid, waarin het land zich thans bevindt, sprekende, meent dat de onze niet twijfelachtig kan zijn, dat men gebruik moet maken van de gelegenheid, welke de koning van Holland en de conferentie ons aanbieden, om aan alle onderhandelingen op den ouden voet een einde te maken; thans was het aan het kabinet der Tuilerien verbleven om een beslissenden stap te doen, en aan België, zoo het daartoe door het aanhouden van zijnen ambassadeur niet kon bewegen, door bepaalder daadzaken het zoo ver te brengen.

De *Courrier* bestendig oorlogzuchtig is het nu vooral na de bekendwording van het gewigtig 67ste protocol. In een nader artikel over de gesteldheid, laat hij volgende, niet bij zijne aanvallen voornamelijk tegen het ministerie en den heer *de Mouelenaere*, die in weerwil zijner verbindtenissen jegens de natie en hare vertegenwoordigers aangegaan, thans voor zijne eigene belooften, voor zijne eigene plannen terugdeinsde; het denkbeeld dat er voor het land geen heil dan in de wapenen was, drukte hem als een last dien hij wel afwerpen wilde, de heer *de Mouelenaere* ou thans wel willen vergeten, dat hij slechts twee keuzen te doen heeft, die hem evenzeer verschrikken, tusschen het breken van zijn woord, verzaking zijner eer, kortom *verraad*, of het geven van het teeken tot den oorlog welks uitslag, in de oogen des volks en van het leger, verzekerd was, maar welker kansen een minister, die anderer moed naar zijne vertrekt afmat, niet berekenen kon, zonder beducht te zijn van in de grootte schipbreuk onzer vijfheden zoowel zijne portefeuille als het gouvernement van Vlaanderen te verliezen.

In zijne verdere redenering zegt de *Courrier* van het gevoelen niet te zijn, dat koning *Willem* van zijne onderdanen zou verlaten worden, zoo als velen zich hadden gevleid, daar beider belangen in de onderhavige punten een zijn; om op dwangmaatregelen nog te rekenen ware thans wel de grootste dwaasheid; zoodat, in dezen staat van zaken, wilde de twist aan een einde geraken, er niets overbleef dan te kiezen tusschen oorlog of onderwerping. Wel zeker was het dat koning *Willem* niet zwichten zou, en ook evenmin aanvallen, als waardoor hij het uitmuntende standpunt verliezen kon, waarop de Augustusdagen hem gebracht hebben, of waardoor, bij voorspoed, zijne troepen door een leger Franschen konden teruggedreven worden en derzelver bloed nutteloos zou stroomen. Aan het ministerie bleef derhalve niets over dan Holland den oorlog aan te doen of zich aan hoog verraad schuldig te maken. — Voor eenige dagen, besluit hij, werd het kanon gelost ter gedachtenis eens feestdags (de inhuldiging des konings); binnen weinige dagen is het de jaardag onzer schande en vernedering. Is het niet betreurenswaardig, dat zij, die den 21sten vreedeschoten lieten doen, den moed niet hebben het kanon los te branden, om de schande van 8 en 12 Augustus uit te wisschen.

In een ander artikel van den *Courrier* eindigt hij zijne redenering, — na te hebben willen betoogen, dat er geen oorlog zal komen, al ontsloeg men zich van de voogdijschap van *Lodewijk Philips* en al wierd de heer *de Mouelenaere* ter zijde gezet, om reden men zich aan de kansen eens algemeenen oorlogs niet zou willen wagen, tot welks vermijding het koningrijk eenigijk opgerigt was, en er dus niets overblijven zou dan zich aan de voorwaarden der conferentie te onderwerpen — met te zeggen, dat het beroofde, vernederde, in de oogen zijner eigene kinderen vernederde België binnen twee jaren genoodzaakt zou wezen, de hereeniging met Holland in te roepen.

— De *Belge* laat zich in zijne verbolgenheid over de jongste beschikkingen der conferentie in dezer voege uit: » Het aannemen dezer verderfelijke voorstellen zou de onderteekening van het doodvonnis onzer onafhankelijk wezen, want zij zouden onvermijdelijk de schande des lands en de algemeene ellende ten gevolge hebben. Geen teruggang is mogelijk, zoo het ministerie niet terstond alle onderhandelingen afbrak, zoo het ons leger niet beval te wapen te snellen, zoo het laf hartig de nieuwe voorstellen der conferentie onderteekende, zou hetzelve, wij zeggen 't openlijk, koning en vaderland verraden."

— De majoor *de la Gozellerie* is den 25sten des avonds naar Luik vertrokken, om den regerenden hertog van Saxen Coburg te gemoet te gaan.

— Naar men vernoemt zal het korps koninklijke guides in een regiment veranderd en het bevel daarover aan den generaal *d'Hane de Steenhuijze*, uide de camp des konings, gegeven worden.

— De kolonel *Charlier*, kommandant der Namensche burgerwachten, is in het ministerie van oorlog geroepen, om aan de oprigting van het reserve-leger mede werkzaam te zijn.

— De artillerie der Doorniksche burgerwacht heeft bevel bekomen zich naar het leger te begeven.

ANTWERPEN, den 26sten Julij.

Het stedelijk bestuur, verontrust over het toekomstig lot, waarmede Antwerpen en België door het 67ste protocol bedreigd worden, heeft, tegen morgen, eenen algemeenen raad van het bestuur dezer stad zamengeroepen, ten einde denzelven voor te stellen aan Z. M. een adres in te dienen, waarin de vrees, welke het bewuste protocol inboezemt, tegelijk met het vertrouwen op de zorg Zr. Ms. voor de eer en het belang des lands, moet worden te kennen gegeven. Het *Journal du Commerce* voegt bij dit berigt, dat het te wenschen ware, dat de groote handel van zijne zijde zich vereenigde, in het ondersteunen van de pogingen onzer overigheid.

— Op gisteren hebben hier 11 nieuwe cholera-gevallen en 4 sterfgevallen plaats gehad; in het geheel zijn tot nu hier geweest 118 gevallen, 4 herstellingen en 56 overledenen.

FRANKRIJK

PARIJS, den 25sten Julij.

De graaf *Sandor de Latour-Maubourg*, vroeger secretaris van het gezantschap te Weenen, heeft gisteren een bijzonder gehoor bij den Koning gehad, en vertrekt heden met eene diplomatieke zending belast naar Brussel.

De gezanten van Engeland en Frankrijk hebben in last bekomen, om bij den Koning der Nederlanden, op de aanneming der voorwaarden in het laatste protokol uitgedrukt, ernstig aan te dringen. Intusschen, wil het dagblad *le Temps* van goederhand onderrigt zijn, dat in een kabinetsraad te 's Gravenhage den 20sten julij gehouden, ook deze voorwaarden onaannemelijk zijn bevonden.

Hetzelfde dagblad maakt van dit berigt gebruik, om op nieuw de staatkunde van het ministerie, waardoor alle de natuurlijke bondgenoten van Frankrijk verlaten worden, hevig te bestrijden. Het *Journal des Debats* voor eenige dagen over de wijze redeneerende, waarop de besluiten der bondsvergadering moesten worden beschouwd, was van gevoelen dat dezelve slechts inwendige aangelegenheden betroffen, en alzoo vreemd tot geene tusschenkomst van vreemde mogendheden aanleiding konden geven. Inzonderheid had Frankrijk daarbij geen belang, zoo lang de onderscheidene staten van het Duitsch verbond, hun zelfstandig en onafhankelijk aanzijn behielden, en niet ten voordeele van Pruissen of Oostenrijk daarvan werden beroofd. In dit betoog had het ministerieel dagblad de onvoorzigtigheid van te voegen, dat de mogendheden in dezelve diplomatieke betrekkingen, alleen de vorsten als vertegenwoordigers hunner onderdanen kenden, maar dat men in geen geval de klagten eener vreemde natie over inwendig beheer, tot voorwendsel kon nemen, om zich tusschen vorst en volk als scheidsman op te werpen. Dit beginsel, hetwelk door het gouvernement in de Belgische en Italiaansche zaken zoo dikwerf uit het oog is verloren, geeft nu aan de oppositie ruime stof om het ministerie door te halen, en kwetst inderdaad de eigenliefde der Fransche natie, welke zich zoo gaarne de eerste in magt en beschaving rekent, en uit dien hoofde alle anderen wil voorlichten. Daarenboven is het niet te ontkennen dat men tegen de toepassing van dit beginsel, vooral in de tegenwoordige omstandigheden gegronde aanmerkingen kan inbrengen. Indien het al waar is, zegt de oppositie, dat de Duitsche bondsvergadering in hare laatste besluiten slechts over inwendige aangelegenheden heeft beslist, dan toch is het niet minder waar, dat deze besluiten leiden om den revolutiegeest in Duitschland, welke ons in eenen algemeenen oorlog zoo zeer van dienst zou de kunnen zijn, te onderdrukken; terwijl nog bovendien Oostenrijk en Pruissen, daartoe, aan voorwendsel zullen vinden, om in de westelijke staten, die het meest door den geest van onafhankelijkheid zijn aangedaan, eene geduchte magt te vereenigen, welke op een ander oogenblik tot bedreiging van onze grenzen aan dienen. Tegen dit laatste dan tuder het bestuur als belanghebbende zich immer verzetten.

— De ministeriele bladen kondigen heden aan, dat het huwelijk van den koning der Belgen op den 9den Augustus te Compiegne zal voltrokken worden.

— Volgens eene particuliere correspondentie van den *Constitutionnel* had men zich tot heden ten onregte voorgesteld, dat de engelsche vloot, welke te Portsmouth is vereenigd, naar de Schelde was bestemd. Dezelve zou eerstdaags naar de Middellandsche zee onder zeil gaan, te Gibraltar eenige troepen innemen, en vervolgens bij de eilanden Majorca en Minorca post vatten, om deze te bezetten, zoodra het spaansche hof in de portugesche zaken ten voordeele van dom *Miguel* tusschen beide trad.

— De politie meent sedert eenige dagen op het spoor te zijn van eene nieuwe zamenzwering, welke door de aanhangers van het vorig bestuur zoude zijn aangestookt. Het is althans zeker, dat men in den nacht van den 20sten op den 21sten te St. Cloud voor de eene of andere beweging is bedacht geweest. Een regiment karabiniers, te Versailles in bezetting, heeft het kasteel bewaakt.

In den verleden nacht moet men iets dergelijks in de hoofdstad hebben gevreesd; het garnizoen is in de kazernen geconsigneerd geworden, en men heeft patronen aan hetzelve uitgedeeld.

— De debatten in de zaak des *Prouvaires* zijn nu geheel afgeloopen. Het publiek ministerie heeft gisteren de beschuldiging in der aangedrongen en is door den advokaat *Hennequin* beantwoord. Niet minder dan 125 vragen zijn aan de gezworenen voorgelegd. Waarschijnlijk zal heden de beslissing volgen.

— De akademie van wetenschappen heeft op nieuw een gevoelig verlies geleden, door het overlijden van *Portal*, hoogleeraar in de ontleedkunde, bij het museum van natuurlijke historie.

— De cholera maakt dagelijks minder slagtoffers; gedurende de laatste 24 uren zijn 77 personen aan die ziekte bezweken. Het bestuur van de beijersche Rijnprovincien heeft de gemeenschap met het fransch grondgebied, met uitzondering van eenige weinige plaatsen, alwaar men quarantaine-maatregelen zal nemen, geheel afgesneden.

— De 5 pCt. waren heden (25 Julij) genoteerd: 97,85 kont, en op tijd; de 3 pCt. 67,40 kont. en op tijd; Nap: renten 79,40; Sp: perpet: niet genoteerd.

DUITSCHLAND

FRANKFORT, den 24sten Julij.

Te Stuttgard hebben zich reeds den 17den dezer een vrij aanzienlijk getal ingezetenen vereenigd, om aan de stedelijke overheid een protest tegen de laatste besluiten der Duitsche bondsverpadering in te dienen.

— Bij de tweede kamer der Hanoversche stenden hebben dezelfde besluiten eenen diepen indruk gemaakt. Op het oogenblik dat dezelve bekend werden, was men aldaar bezig over een artikel der aanstaande grondwet te beraadslagen, waarbij zoude bedisd worden of de domeingoederen al dan niet konden worden vervreemd. De regering had zich tegen deze bevoegdheid verklaard, en reeds voorlopig eene gunstige beslissing verkregen, waarop men echter thans is teruggekomen, zoodra men van de deelneming van het bestuur over het gewigtig protocol van den 28sten Junij overtuigd was. Twee dagen later is in dezelfde vergadering door een der leden voorgesteld, en dadelijk door zes anderen ondersteund, om tegen de gehoemde besluiten der bondsvergadering van den 28sten Junij, voor zoo verre dezelve bepalingen inhouden, die aan de grondwettige instellingen van Hanover, aan de regten des koninga, der stenden of van het volk te kort doen, op 't nadrukkelijkste te protesteeren, en Z. M. den koning tevens te verzoeken, dat hoogstdezelve de belangen van land en volk onder instandhouding der genoemde grondwettige instellingen, ook bij de bondsvergadering zal voorstaan en aandringen.

Voorts heeft men ten onregte gemeld, dat het beginsel der openbaarheid in de beraadslagingen der wetgevende vergadering, door de beide kamers bereids is aangenomen. Dit besluit is op den 14den dezer alleen door de tweede kamer goedgekeurd, doch den volgenden dag door de eerste kamer verworpen. Ter gevolge daarvan zal op nieuw eene conferentie plaats hebben, om zich over dit onderwerp te verstaan.

— De *Algemeine Augsburgsche Zeitung* bevat een merkwaardig artikel in, waarbij zoo het schijnt, uit een vrij onpartijdig oogpunt, de vraag wordt onderzocht of de bijzondere staten van het Duitsch verbond werkelijk door het protokol van den 28 junij in hunne regten zijn te kort gedaan. De aandacht wordt bij dit onderzoek vooral op het Koningrijk Beijeren gevest, hetwelk niet alleen de magtigste der constitutionele staten mag genoemd worden, maar dat daarenboven het voor alle anderen het voorregt heeft, dat dezelfs grondwet van vroegere dagteekening (1818) is, dan dat het eind-traktaat van Weenen, waarbij de onderlinge betrekkingen der Duitsche staten volkomen worden geregeld. Met grond kan men dus aannemen, zegt het bedoelde artikel, dat wanneer Beijeren, wiens bestuur tot nu immer, bij de afkondiging van vroegere besluiten der bondsvergadering, zich de aanmerkingen, aan hetzelve toekomende, uitdrukkelijk heeft voorbehouden, zulks ditmaal niet noodig acht en zich werkelijk in zijne regten en belangen niet vindt te kort gedaan, de overige staten alsdan veel minder nog zich daarover mogen beklagen. Bij de vergelijkingen van de meergenoemde besluiten met de daarmede overeenkomende artikelen der Beijersche grondwet, blijkt het niet alleen, dat de laatste in haar geheel is gebleven, maar bovendien dat dezelve als het ware tot rigtsnoer is genomen, zoodanig dat het duidelijk is, dat men deze artikelen daarbij heeft voor oogen gehad. Het gevolg van dit onderzoek is dus in geenen deele gunstig voor degenen, die zoo vele redenen meenen te vinden, om zich over dwingelandij en verkrachting van verkregene regten te beklagen.

— Volgens berigten van Weenen van den 17 dezer was de toe-

stand van den hertog *van Reichstadt* op nieuw hopeloos geworden.

De Berlijnsche correspondent der *Augsburgsche Zeitung* die zich als 't ware in eenen strijd met den Fransehen *Moniteur* gewikkeld ziet over het medegedeeld berigt, dat de nota's van het Fransche ministerie de duitsche vorsten, tot het nemen van krachtdadige maatregelen tegen de revolutionnaire bewegingen en beginselen, zouden hebben aangemoedigd, komt in het laatste nommer van dit dagblad op nieuw op dit onderwerp terug, daarbij de verzekering gevende, dat gemeld berigt van geederhand was voortgekomen, en volkomen niet de waarheid overeenstemde. Om dit een en ander te herwijzen wordt de heer *Sebastiani* aan de nota herinnerd, welke door hem in het begin der vorige maand aan de Duitsche hoven is toegezonden, en wel degelijk de inwendige aangelegenheden van Duitschland ten onderwerp had. Uit de officiele ontkentenis van den *Moniteur* blijkt dus niet anders, zegt de berigtgever, dan dat het Fransch bestuur zich niet sterk genoeg gevoelt, om voor deszelfs handelwijze openlijk uit te komen.

In de zitting van den 17den dezer van den Zwitserschen landdag is meêr tot de beslissing gevorderd der belangrijke vraag, of de bondsacte al dan niet aan eene herziening zoude worden onderworpen. Door 13 stemmen is deze vraag begunstigend beantwoord, met name door de kantons Zurich, Solothurn, Schaffhausen, St. Gallen, Aargau, Genève, Waad, Thurgau, Graauwbunderland, Basel, Freijburg, Bern en Lucerne. Tegen hebben gestemd Uri, Unterwalden en Nug. Schwitz was afwezig, Appenzell zonder instructien, en Tessin Glaris, en Wallijserland hebben geene stem ingebragt. Met dezelfde meerderheid is vervolgens beslist, dat eene commissie van 15 leden uit de bondsvergadering zoude benoemd worden, om een ontwerp dezer herziening zamen te stellen.

Aan de Redactie der Bredasche Courant.

Mijne Heeren!

Gelieve mij de eer aan U Wel Ed. eenige bedenkingen mede te deelen, welke ik hoop dat door U zullen worden openbaar gemaakt in uw veelgelezen geacht dagblad, indien dezelve u als gegrond en gewigtig genoeg daartoe voorkomen. Die bedenkingen hebben betrekking op de ziekte, welke ook in ons land is uitgebroken, en zijn de volgende. Men heeft in alle landen van Europa, en in navolging ook bij ons, door gezondheidsberigten aan de bevolking bekend gemaakt het aantal lijders, de hersteldenen en de overledenen aan de cholera; en waarschijnlijk niet dan met hoog loffelijke bedoelingen. Intusschen is bij mij de bedenking ontstaan, of die herstelde wel heilzaam werkte op de bevolking, en werkelijk, als men in overweging neemt, dat het overal erkend is, dat de vrees voor de ziekte den menschen meer geschikt maakt om door de ziekte te worden aangetast, ja zelfs dat er voorbeelden zijn, dat het denkbeeld van voor die kwaal te zijn bevrijd, aanleiding heeft gegeven tot sterfgevallen, die anders niet zouden hebben plaats gehad, dan moet het mij voorkomen, dat de opgave van het dagelijksch toenemend getal van lijders, bij zoo weinig herstelden en zoo vele overledenen, dagelijks voor oogen te zien, zonde het zelfde doel niet beter bereikt worden, (en geen ander doel is oogeschijnlijk, dan dat van het dermate mogelijk door voorzorg en juiste maatregelen te bevorderen) indien men aan deskundigen als, naar ik vertrouw, de geneeskundige Commissie wezonden dagelijksch staat der ziekte opgaven, hoeveel personen hier van vrouwen of kinderen, en van welk aanzien, en onderdom er lijdende, hersteld of overleden waren, en derzelfdierlijke wijze van behandeling der zieken. Of zoude die cholera-berigten ons niet onwillekeurigelijk te binnen, die schrikwekkende en nadelige werkende uitroep: *Cholera! Cholera!* welke zich te Berlijn bij de begrafenissen het hooren en het hijna onophoudelijk geklep der doodsklok in vroegere dagen, bij het begraven der overledenen aan zoogenaamden *Rooden loop* en andere verderfelijke ziekten. Want zou men toch meer van de cholera, dan van de vroeger zoo gewoed hebbende pokken, en kinderziekte? Zonde men niet kunnen volstaan, met allen die de ingezetenen opgelegd te maken op reinheid, zoo in de huizen als van elk persoon, op matigheid in spijs en drank, en op de voorzorg van zich behoorlijk te kleeden, zonder hen den geest vervaard te maken, door berigten, die te eenemaal algemeene verslagenheid te weeg brengt, zoodanig dat aan de nieuwsgierigheid van enkelen te voldoen? Mogt mijne bedenkingen op deze berichten, dan zou voldaan zijn aan

Uw Dw. Dienaar,

M.

Ten overstaan van Mr. J. H. TELDERS, *advocaat te Breda*, en G. W. H. DE WAAL, *Notaris te Dordrecht*, *den 26 Julij* 1832.

De Notaris R. VAN DER POEST CLEMENT, te *Dordrecht*, zal voor zijne principalen publiek verkoopen op Vrijdag den 3 Augustus 1832, des voormiddags ten 10 uren, ter herberge van de Weduwe J. VERHEIJEN, op de *Groote Markt* te *Dordrecht*, eene aanmerkelijke partij PAAL- en BOUWHOUT, bestaande in 1000 stuks Eiken Paal- en Bouwhout, 1000 stuks Grenen Paal- en Bouwhout, 1000 stuks Eiken Bouwhout, 1000 stuks Grenen